

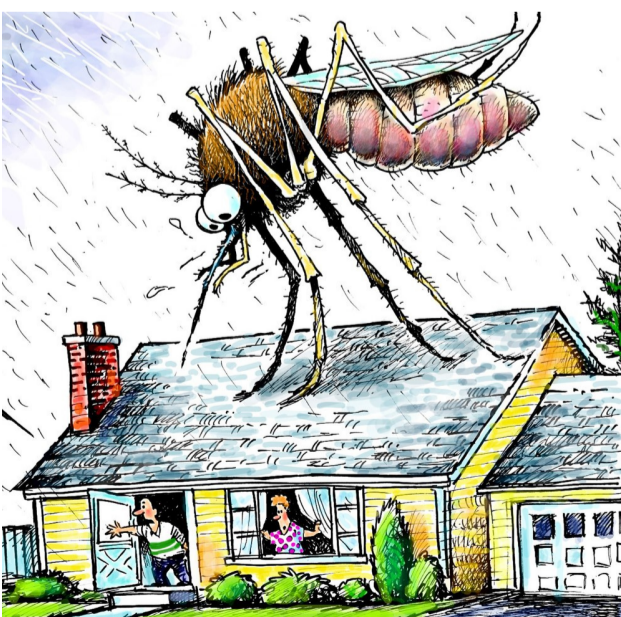
EVOLUCIÓ NATURAL

Mosquits més grassos i peixos feministes

La natura és sàvia i evoluciona... cap a l'esquerra. La de coses que n'hem d'aprendre, de la natura!

Sense anar més lluny, el món del mosquit està fent un gir espectacular. La idea humana industrial era eliminar els mosquits; són uns animals que piquen, fan un soroll inquietant i taquen les parets amb sang quan aconseguixes xafar-ne un. Ara bé, els humans industrials i industriosos no sempre l'encerten (més aviat al contrari) i ara s'ha descobert que alguns dels insecticides més venuts al mercat, en realitat, en lloc de matar els insectes, els atrau; de

manera que la fragància del DEET (teòricament, el repel·lent) els captura, tot avisant-los de la proximitat de carn fresca, llesta per a ser picada. Els mosquits estan encantats i els usuaris masquistes, també; la resta, no tant. Si sigui quin sigui el grau de satisfacció envers el producte, un control a les indústries químiques seria convenient; en especial, als tècnics que confonen repel·lent amb atractiu (els convé repassar *Barri Sèsam*).

Un altre cas d'evolució natural —tot contradient la natura, els fatxes dirien, però, que és quelcom *contra natura*— es dona entre l'espècie coneguda com Amazona Molly o també la Poecilia, que, tot saltant-se la biologia moderna (sempre tan estreta i perillosa), s'ha saltat també la presència de mascles de la seva espècie. Fa any i panys que tots els peixos són femelles i es reproduïxen mitjançant l'ús d'esperma de mascles d'altres espècies, amb els que després no han de mantenir cap tipus de relació íntima ni res. D'aquesta manera, a través d'un procés anomenat ginegènesi, l'ADN masculí s'elimina abans de poder deixar petjada en la futura descendència i tota la

prole surt femenina. Sense voler fer paral·lelismes fàcils, resulta inevitable veure, en aquest rebuig al mascle, una mena de revolució feminista, culminada amb èxit total. Sens dubte que és inspiradora i ens hi hauríem d'emmirallar: és, a totes llums, una evidència que cal desmuntar la masculinitat... almenys tal com l'entendem avui dia. Finalment, quan l'Home deixi de ser imprescindible per a la procreació, passarà a ser prescindible per a tota la resta d'activitats humanes. La fecundació és, doncs, l'últim bastió del domini dels homes... i tampoc és que assoleixin uns resultats gaire llustrosos, precisament, en aquesta qüestió.

Posats a fer, podríem demanar a la biologia que, en termes evolutius, elimini el material genètic que pugui produir espècimens intel·lectualment tarats i només permeti la unió que ha de donar, com a fruit, persones mitjanament lúcides... A veure, no és que ens haguem tornat nazis; per entendre'ns: ens referim a que no en surtin més individus com en Trump, precisament; però potser seria molt demanar. Com un clam eugenèsic tornant-se contra sí mateix. Brillant!